

- 2) Dokładniej, czy powyższe przepisy powinny być interpretowane w ten sposób, że nie dopuszczają one tego, aby organy krajowe ustanawiały przepisy, które stanowią wyjątki od zasady terytorialności wydatków pozwalają na uznanie za kwalifikujące się do objęcia takimi programami operacyjnymi inwestycje, które [nie] są zlokalizowane w regionach NUTS II objętych programami operacyjnymi specjalnie przeznaczonymi dla celu konwergencji lub w przypadku których lokalizacja beneficjenta nie znajduje się w takim regionie?
- 3) Czy też przeciwnie, prawo wspólnotowe, a w szczególności przepisy art. 5 — 8, 22, 32, 34, 35 i 56.º rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 czerwca 2006 r. i art. 174, 175 i 176 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej powinny być interpretowane w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one wyjątkom od zasady terytorialnego kwalifikowania wydatków, pozwalając na to, aby organy krajowe ustanawiały przepisy, które pozwalają na uznanie, że wydatki dotyczące operacji współfinansowanych z funduszy strukturalnych oraz z Funduszu Spójności były kwalifikowane do programów operacyjnych, pomimo że nie są realizowane w NUTS II objętych przez każdy z tych programów operacyjnych, z tego względu, iż chodzi o wydatki/operacje z odnośnym efektem rozlewania („spill-over effect”), to znaczy, że są one uzasadnione ze względu na charakter tych operacji i powielający się skutek, jaki wywołują w innych regionach niż ten, w którym realizowana jest inwestycja?
- 4) Dokładniej, czy przepisy te nie sprzeciwiają się temu, aby organy krajowe ustanawiały przepisy, które pozwalają na uznanie za kwalifikujące się w ramach programów operacyjnych przeznaczonych na cel konwergencji inwestycji, których lokalizacja lub których beneficjent nie znajduje się w regionie NUTS objętym przez ów cel konwergencji, z tego względu, iż chodzi o wydatki/operacje z odnośnym efektem rozlewania („spill-over effect”), to znaczy, że są one uzasadnione ze względu na charakter tych operacji i powielający się skutek, jaki wywołują w innych regionach niż ten, w którym realizowana jest inwestycja?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210, s. 25).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 25 listopada 2011 r. — Christoph Becker przeciwko Société Air France SA

(Sprawa C-594/11)

(2012/C 32/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Christoph Becker

Strona pozwana: Société Air France SA

Pytania prejudycjalne

Czy pasażerowi przysługuje prawo do uzyskania odszkodowania na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 (¹), jeżeli opóźnienie lotu jest mniejsze niż to, które określone zostało w art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia ale przyłot do ostatniego celu nastąpił co najmniej trzy godziny później niż zaplanowano?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91; Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n  12 de Madrid (Hiszpania) w dniu 28 listopada 2011 r. — Genil 48, S.L. y Comercial Hosteleria de Grandes Vinos, S.L. przeciwko Bankinter S.A., y Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Sprawa C-604/11)

(2012/C 32/28)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de Primera Instancia n  12 de Madrid

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Genil 48, S.L. y Comercial Hosteleria de Grandes Vinos, S.L.

Strona pozwana: Bankinter S.A. y Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Pytania prejudycjalne

1) Czy oferowanie klientowi umowy swapowej na stopy procentowe w celu zabezpieczenia się przed ryzykiem wahań zmiennych stóp procentowych innych produktów finansowych należy uważać za usługę doradztwa inwestycyjnego zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt [4] dyrektywy 2004/39 (¹)?

2) Czy w przypadku braku dokonania wobec inwestora detalicznego oceny adekwatności przewidzianej w art. 19 ust. 4 wspomnianej dyrektywy należy stwierdzić bezwzględnie nieważność umowy zawartej pomiędzy inwestorem a przedsiębiorstwem inwestycyjnym?